Kvinde, bragte et Ønske frem for Kongressen fra Arbejderne i Belleville, nemlig, at Søndagen maatte blive gjort til Hviledag. Hun motiverede det ved at fortælle om Familjer, hvor Mand og Hustru knap ser hinanden ved Dagens Lys, da det ikke altid træffer sig saaledes, at den Søndag, de faa fri om Maaneden, falder sammen. Konen har nok at gøre den Dag, hun er hjemme, men Manden gaar ud at more sig ene, og det synes Konen ikke om. Da hun talte om Guds Bud, brød Stormen løs: „Kære Venner, jeg har hørt Folk her i Salen spotte dem, der troe paa Gud og nægte hans Tilværelse". Her dansede én Krigsdans, Folk stampede, raabte og skreg; der blev ikke Ørenlyd mere. Præsidenten ringede, nej kimede.

Miss *de Broen* oplyste senere, at hun godt vidste, at Religion og Politik var udelukket fra Forhandlingerne, men da det var gentaget flere Gange fra Talerstolen, at Gud ikke eksisterede, og een Taler havde raabt, „Vis os ham"! havde hun fundet, at det var hendes Pligt at nævne hans Navn.

Flere senere Talere fandt Raadet om en Hviledag praktisk; Mme. *Chéliga* oplyste, at 15,000 Kvinder i Butikker her i Paris arbejde fra 7 Morgen til 11 Aften uden Lejlighed til at sidde ned udenfor Maaltiderne. Forsamlingen vedtog: at der gives alle Arbejdere, Mænd og Kvinder, 36 Timers Fritid i Træk hver Uge, men vilde ikke fastslaa nogen bestemt Dag. Dette mindede mig om en lille Dreng, der engang sagde til mig: „Moder, jeg gør det, fordi jeg nu finder det rigtigt, ikke for at lyde dig". Faktisk er Søndagen Hviledag her alligevel, hvad de saa sige.

Et lignende Arbejde som Miss de Broens, men denne Gang støttet af Regeringen, er „Moderhuset", et Hjem for Smaabørn, hvis Forældre paa Grund af Sygdom eller Arbejdsstandsning ikke kan sørge for dem selv. Det er stiftet og styret af Mme. *Louise Koppe*. Hjemmet sørger helt for Børnene i to—tre Maaneder, der har i Gennemsnit været 60—70 Børn. Drenge fra 3 til 6 Aar gamle, Piger fra 3 til 12 Aar siden dets Stiftelse 1891. Hun talte varmt om den Nytte, „Samfundet, der beskytter Børn", har stiftet ved at sørge for, at de kan faa steriliseret Mælk, og at sørge for, at der bliver ført Tilsyn med Plejemødre. Udsigten til at leve er bleven fem Gange større siden Loven af 1869, der kræver dette Tilsyn. Hun ønsker, at dette Tilsyn maa blive udvidet til alle Mødre. Man taler saa meget om, at Frankrigs Befolkning tager af. Kvinderne føde Børn nok, men det gælder at holde Liv i dem. Mme. *Vincent*, der tager stor Del i det praktiske Liv, meddeler, at der alt nu gives offentlig Hjælp til Koner, der vente Smaabørn. Hun er kort, klar og bestemt og bliver altid hørt.

Blandt de Selskaber, Komiteen havde indbudt, var den revolutionære, socialistiske Studenterforening. Et af dens Medlemmer